

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/162/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116226025
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1116226025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Ivany Štíftovej, v spore žalobcu: N. T., U.. XX.X.XXXX, R. XX, L., zastúpeného advokátkou JUDr. Luciou Krausovou, Bernolákova 403/50, Námestovo, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 150,15 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 19Csp/55/2016-55, zo dňa 6.2.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanej p r i z n á v a proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 150,15 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 150,15 eura od 17.10.2015 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania podľa miery úspechu žalobcu, ktorý súd určil na 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu 13.12.2016, domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť 150,15 eura s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 150,15 eura od 17.10.2015 do zaplatenia, titulom rozdielu medzi poistným plnením poskytnutým žalovanou a výškou poisteného plnenia, ktoré mu mala žalovaná na základe poistenej zmluvy poskytnúť. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že ako zamestnanec na pozícii vodič kamiónu v spoločnosti HUDOS s.r.o., Priemyselná 1455/5, Bardejov, bol pre potreby povolania, na základe hromadného prihláškového poistenia zodpovednosti za škodu pri výkone povolania, poistený pre prípad vzniku škody zamestnávateľovi. Dňa 17.1.2015 došlo k poistnej udalosti a to poškodeniu pneumatiky, brzdovej hadice a vedenia AD Blue na jazdnej súprave vedenej žalobcom, pričom na vozidle bola spôsobená celková škoda 1.663,93 eura. Poistná udalosť bola žalovanou zlikvidovaná z havarijného poistenia tak, že si od poskytnutého plnenia odpočítala spoluúčasť vo výške 500 eur a následne bolo škodovou komisiou zamestnávateľa rozhodnuté o povinnosti žalobcu nahradiť mu škodu vo výške tejto spoluúčasti, t.j. 500 eur, ktorú si žalobca nárokoval od žalovanej titulom poistného plnenia z poistenia zodpovednosti za škodu pri výkone povolania. Žalovaná pri likvidácii tejto poistnej udalosti zohľadnila opotrebenie vecí, s čím žalobca nesúhlasil a bol názoru, že z poistenia zodpovednosti za škodu pri výkone povolania mu nemalo byť poskytnuté plnenie vo výške 299,52 eura, ale vo výške 450 eur (škoda 500 eur, z čoho 450 eur malo byť poistné plnenie a 50 eur spoluúčasť zamestnanca), pričom rozdielu vo výške 150,15 eura sa domáhal podanou žalobou.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozsudku (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie vo vzťahu k skutkovému stavu zistil, že žalobca je zamestnancom spoločnosti HUDOS, s.r.o., na pozícii

vodič kamiónu. Mal za nesporné, že dňa 17.1.2015 došlo k škodovej udalosti na vozidle vednom žalobcom, ktorá bola najprv likvidovaná z havarijného poistenia na účet zamestnávateľa v sume 886,61 eura, čo predstavuje cenu opravy vozidla vo výške 1.386,61 eura bez DPH zníženú o sumu 500 eur, ktorá je minimálnou spoluúčasťou poisteného zo zmluvy o havarijnom poistení. Škodová komisia zamestnávateľa žalobcu HUDOS s.r.o. dňa 20.8.2015 rozhodla o povinnosti žalobcu nahradiť škodu vo výške 500 eur, teda vo výške spoluúčasti, pričom žalobca si uplatnil nárok z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania, na základe ktorej mu bola vyplatené poistné plnenie 299,85 eura, počítané zo sumy 500 eur zníženej o amortizáciu vo výške 166,83 eura a spoluúčasť vo výške 33,32 eura.

3. Súd prvej inštancie skonštatoval, že jedinou spornou právnou otázkou v prejednávanej spore bolo, či postup, na základe ktorého poisťovateľ od poskytnutého poistného plnenia odpočíta amortizáciu, teda opotrebenie veci, nie je v súlade so Zákonníkom práce, Občianskym zákonníkom a Všeobecnými poistnými podmienkami poistnej zmluvy. S poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax ozrejmil, že poškodenie vozidla dopravnou nehodou a následne vykonaná oprava vozidla nezahodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Vyslovil názor, že oprava vozidla viedla len k tomu, aby sa obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou, a preto náklady vynaložené na obnovenie stavu vozidla pred nehodou predstavujú skutočnú škodu. Podotkol, že uplatňovanie amortizácie žalovanou je porušením zásady "neminem laedere". Poznamenal, že účelom spravodlivého výkladu zákona je, aby sa poškodenému jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo v prípade, ak sa nepreukáže, že by sa bezdôvodne obohatil tým, že oprava vozidla s poškodením vozidla v dôsledku dopravnej nehody nesúvisela alebo by došlo k zhodnoteniu vozidla, teda obohateniu nad zákonný, resp. zmluvný rozsah náhrady škody. Uzavrel, že v prejednávanej spore žalovaná neuniesla dôkazné bremeno tvrdenia, že opravou došlo k zhodnoteniu veci.

4. Súd prvej inštancie objasnil, že nie je možné prijať záver, že skutočná škoda na veci je iná v prípade poškodenia vozidla pri likvidácii poistnej udalosti z havarijného poistenia a následne iná pri rozhodovaní o škode v zmysle Zákonníka práce a pri likvidácii škodovej udalosti z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania, keďže vo všetkých prípadoch ide o posudzovanie skutočnej škody na tej istej veci a teda zisťovanie ceny veci v čase vzniku škody. Pre úplnosť súd prvej inštancie považoval za potrebné dodať, že poškodenou vecou nebola len pneumatika (ktorej amortizácia je v podstate predmetom tohto súdneho sporu), ale celá jazdná súprava; pokiaľ teda žalovaná nepreukázala, že v dôsledku poistných plnení, resp. opravy preplatených poisťovateľom, došlo k zhodnoteniu majetku zamestnávateľa žalobcu, nie je možné bez ďalšieho prihliadnúť na amortizáciu, k čomu navyše došlo až pri zohľadňovaní výšky škody spôsobenej zamestnávateľovi.

5. Na základe zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci súd prvej inštancie za použitia § 442 ods. 1, § 443, § 788, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 186 ods. 1, § 188 Zákonníka práce, čl. 7 ods. 3, čl. 7 ods. 6, čl. 5 ods. 1 písm. c) Všeobecných poistných podmienok a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., žalobe v plnom rozsahu vyhovel; konštatujúc, že v súlade s § 513 ods. 2 Občianskeho zákonníka a čl. 5 ods. 1 písm. c) Všeobecných poistných podmienok, keďže oznámenie o skončení likvidácie bolo doručené 1.10.2015, sa žalovaná dostala do omeškania najneskôr 17.10.2015, čím od tohto dňa vznikol žalobcovi nárok požadovať aj úrok z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1, ods. 2 a § 255 ods. 1 C.s.p., a vzhľadom na to, že žalobe vyhovel v plnom rozsahu, priznal žalobcovi aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti rozsudku podala žalovaná odvolanie a žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jej odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) bola námietka nesprávneho právneho posúdenia veci; argumentovala, že pri havarijnom poistení motorového vozidla sa poskytuje poistné plnenie majiteľovi vozidla v prípade poistnej udalosti, t.j. v prípade poškodenia, zničenia alebo odcudzenia (krádeže) vozidla. Ozrejmila, že výpočet poistného plnenia je určený primárne v poistnej zmluve a v súvisiacich dokumentoch tak, že poistným plnením sú účelne vynaložené a primerané náklady na opravu a nie skutočná škoda. Skonštatovala, že poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania chráni zamestnanca v prípade, ak svojmu zamestnávateľovi pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi spôsobí škodu, za ktorú zodpovedá podľa ustanovení Zákonníka práce alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu upravujúceho pracovný vzťah medzi zamestnancom

a zamestnávateľom. Poukázala na to, že podľa Všeobecných poisťných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania, ktoré sú v súlade s ustanoveniami Zákonníka práce, sa však uhrádza skutočná škoda a preto pri výpočte poisťného plnenia je potrebné v prvom rade určiť výšku skutočnej škody. Poznamenala, že výška skutočnej škody v prejednávanom spore bola stanovená na základe faktúry o oprave č. 61500068 vo výške 1.386,61 eura bez DPH. Bola názoru, že v súlade s § 186 ods. 1, § 188 Zákonníka práce a Článku 7 ods. 6 Všeobecných poisťných podmienok, bolo nutné pri určení výšky škody prihliadnuť na vek, amortizáciu a funkčnosť veci, a preto od poisťného plnenia z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania, vyplateného žalobcovi, odpočítala amortizáciu pneumatiky vo výške 166,83 eura; skutočná výška škody tak predstavuje sumu 1.219,78 eura. Na záver zdôraznila, že v spore ide o poisťné plnenia z dvoch rôznych poisťných zmlúv, a to z havarijného poistenia a z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania; teda sa nejedná o rovnaký právny základ, ako to nesprávne vyhodnotil súd prvej inštancie. Dodala, že pri určovaní výšky poisťného plnenia z každého uvedeného typu poistenia je potrebné aplikovať iný postup jeho výpočtu.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť; oponoval tvrdeniam žalovanej o výške škody a uviedol, že táto bola následkom poisťnej udalosti pre potreby uplatnenia nároku z havarijného poistenia vlastníka vozidla vyčíslená na 1.386,61 eura a v tejto výške bola "zafixovaná" aj pre akékoľvek súvisiace nároky a to vzhľadom na to, že žalovaná fakturované náklady na opravu nespochybnila, túto výšku škody nerozporovala, nenamietala amortizáciu a v oznámení o likvidácii poisťnej udalosti (adresovanej vlastníkovi vozidla) konštatovala výhradne odpočítanie spoluúčasti vlastníka vozidla. Domnieval sa, že je v rozpore s princípom právnej istoty, aby následkom jednej poisťnej udalosti bola škoda v rôznych výškach. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/48/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/334/2014 a nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2221/2007, sa domnieval, že škodu je možné kvantifikovať výhradne ako náklady vynaložené na opravu motorového vozidla, bez amortizácie a bez ohľadu na to, či ide o nárok titulom havarijného poistenia alebo poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania. Bol názoru, že žalovaná si štandardne uplatňuje amortizáciu z dôvodu možného bezdôvodného obohatenia pri oprave motorového vozidla novými dielmi, avšak v prejednávanom spore žalobca nie je vlastníkom opravou "zhodnoteného" motorového vozidla, preto uplatňovanie amortizácie týkajúcej sa veci, ktorá mu nepatrí, nie je opodstatnené. Na záver zdôraznil, že žalobou uplatnený nárok predstavuje spoluúčasť vlastníka vozidla (zamestnávateľa žalobcu), pričom ide o fixnú minimálnu výšku spoluúčasti, a preto je akákoľvek amortizácia bezpredmetná.

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem; rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 C.s.p.). Rozsudok verejne vyhlásil 30.6.2020 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 C.s.p.).

9. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

10. Podľa Článku 2 ods. 1 Všeobecných poisťných podmienok pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. (ďalej len "VPP") poistenie sa vzťahuje na všeobecnú zodpovednosť za škodu, ktorú poistený spôsobil svojmu zamestnávateľovi zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním počas trvania pracovného vzťahu a počas trvania poistenia, ak táto jeho zodpovednosť vznikla podľa ustanovení ZP alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu SR, upravujúceho pracovný vzťah medzi poisteným a zamestnávateľom.

11. Podľa Článku 7 ods. 6 VPP poisťovateľ pri určení výšky škody na veci vychádza z ceny veci v čase vzniku škody. Pri určení tejto ceny vychádza z ceny nadobúdajúcej s prihliadnutím na vek, amortizáciu a funkčnosť veci, ako aj s prihliadnutím na prípadný nárast ceny veci, ktorý nastal následkom zhodnotenia veci.

12. Podľa Článku 8 ods. 1 VPP poistený sa podieľa na poistnom plnení z každej škodovej udalosti spoluúčasťou vo výške 10 %.

13. Podľa § 186 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje.

14. Podľa § 188 Zákonníka práce pri určení škody na veci sa vychádza z ceny veci v čase vzniku škody (zhodne ako v Článku 7 ods. 6 VPP); zásada, podľa ktorej sa pri určení škody vychádza z ceny veci v čase vzniku škody a nie z ceny v čase jej nadobudnutia poškodeným (tzv. nadobúdacia cena), je spravodlivá a neznevýhodňuje ani poškodeného (zamestnávateľa) ani škodcu (zamestnanca). Rozsah náhrady škody závisí od toho, či ide o poškodenie novej veci, keď sa náhrada škody poskytuje v plnej výške jej nadobúdacej ceny alebo o škodu na starších a opotrebovaných veciach, pri ktorých sa prihliada na ich vek, opotrebovanie alebo vady; zásadne nemožno vychádzať z cien účtovných, ale v pochybnostiach z cien určených na základe znaleckého posudku.

15. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného (zamestnávateľa) a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu.

16. V posudzovanej veci sa žalobca žalobou doručenu súdu 13.12.2016 domáhal proti žalovanej zaplata 150,15 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 17.10.2015 do zaplata titulum doplatku poistného plnenia zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania.

17. Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, ktorými je odvolací súd viazaný (§ 383 C.s.p.) vyplýva, že žalobca bol na základe hromadného prihláškového poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania č. 998602815 ako zamestnanec spoločnosti HUDOS s.r.o., Priemyselná 1455/5, Bardejov, IČO: 31 711 651 poistený u žalovanej na zodpovednosť za škodu spôsobenú zamestnávateľovi pri výkone povolania; neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy sa stali zmluvné dojednania k hromadnej poistnej zmluve a VPP pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania. Žalobca ako vodič motorového vozidla, ktorého prevádzkovateľom bol jeho zamestnávateľ, dňa 17.1.2015 o 22:00 hod. v meste Tychty, Poľsko, neskoro zbadal neznámy predmet na ceste, prešiel cez neho, pričom poškodil pneumatiku, bezdnú hadicu a vedenie AD Blue na jazdnej súprave EČV: R.. Na základe rozhodnutia škodovej komisie z 20.8.2015 požiadal zamestnávateľ žalobcu, aby mu nahradil škodu spôsobenú pri výkone svojho povolania, ktorá vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou na motorovom vozidle zamestnávateľa v rozsahu 500 eur ako odpočítanej spoluúčasti v súvislosti s poskytnutým poistným plnením z havarijného poistenia. Žalobca ohlásil poistnú udalosť a žiadal žalovanú o poskytnutie poistného plnenia z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania. Žalovaná listom zo dňa 30.9.2015 oznámila žalobcovi, že mu titulom zmluvného poistenia poukazuje poistné plnenie vo výške 299,85 eura, keď z požadovaného poistného plnenia v sume 500 eur odpočítala opotrebenie v sume 166,83 eura a 10 % spoluúčasť v sume 33,32 eura.

18. V konaní bolo ďalej nepochybne preukázané, že náklady na opravu poškodeného motorového vozidla EČV: R. boli na základe faktúry o oprave č. 61500068 vo výške 1.386,61 eura bez DPH; že žalovaná, ktorá havarijne poistila poškodené motorové vozidlo likvidovala poistnú udalosť tak, že z nákladov na opravu motorového vozidla 1.386,61 eura bez DPH odpočítala minimálnu spoluúčasť v sume 500 eur a vyplatila zamestnávateľovi žalobcu titulom havarijného poistenia poistné plnenie vo výške 886,61 eura; a napokon, že amortizácia poškodenej pneumatiky bola vo výške 40,74 %, čo z hodnoty novej pneumatiky v sume 409,50 eura, predstavuje sumu 166,83 eura; súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 6.2.2018 skonštatoval, že skutkové tvrdenia medzi stranami nie sú sporné (§ 151 ods. 1 C.s.p.).

19. Právne posúdenie veci je činnosť súdu, spočívajúca v subsumovaní zisteného skutkového stavu pod príslušnú právnu normu, čo vedie k záveru o právach a povinnostiach strán sporu. Právne posúdenie je nesprávne, ak sa súd dopustí pri tejto činnosti omylu, tzn. keď na správne zistený skutkový stav aplikuje nesprávny právny predpis, tiež vtedy, keď síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo zistených skutočností vyvodil nesprávne právne závery.

20. Na ozrejenie právnej stránky posudzovanej veci považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť v prvom rade to, že všeobecná právna úprava poistenia ako právneho vzťahu založeného poistnou zmluvou zaväzuje poisťiteľa, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená, poskytnúť poistencovi v dojednanom rozsahu plnenie a poistenca platiť poistné (§ 788 a nasl. Občianskeho zákonníka).

21. Právna úprava tak predpokladá, že podrobnejšia úprava práv a povinností účastníkov tohto vzťahu bude v konkrétnom prípade obsiahnutá v poistnej zmluve a v poistných podmienkach, tvoriacich jej súčasť; poistné podmienky preto konkretizujú a špecifikujú, ktoré veci sa poisťujú, z ktorých poistných udalostí vznikne právo na plnenie, aké sú prípady výluky z poistenia, dĺžku poistného obdobia, výšku poistného, spôsob jeho platenia, čas platnosti poistnej zmluvy, ako aj majú detailnejšie upraviť rozsah a splatnosť poistného plnenia.

22. V tejto súvislosti hodno pripomenúť, že úprava práv a povinností účastníkov poistného vzťahu je naplnením zásady zmluvnej autonómie v súkromnoprávných vzťahoch a teda, že je na úvahe účastníkov a ich rozhodnutí, či konkrétnu poistnú zmluvu a s akým obsahom uzavrú; takto uzavretú poistnú zmluvu potom musia v zmysle zásady pacta sunt servanta (§ 493 Občianskeho zákonníka) jej účastníci dodržiavať a žiaden z jej účastníkov nie je oprávnený svojím vlastným prejavom vôle meniť obsah tohto záväzkovo právneho vzťahu (jednostranné zmeny majú právny význam iba tam, kde to zákon výslovne pripúšťa); nedodržiavanie zmlúv je v právnom štáte protiprávne, pretože narúša zásadu právnej istoty v súkromnoprávných vzťahoch.

23. Žalobca, ktorý bol na základe hromadného prihláškového poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania č. 998602815 ako zamestnanec obchodnej spoločnosti HUDOS s.r.o., poistený u žalovanej na zodpovednosť za škodu spôsobenú zamestnávateľovi pri výkone povolania, je preto viazaný vyššie citovanými zmluvnými dojednaniami poistnej zmluvy uzavretej so žalovanou, ktoré upravujú rozsah poistného plnenia žalovanej v prípade vzniku poistnej udalosti, t.j. vzniku povinnosti poisteného žalobcu nahradiť poškodenému zamestnávateľovi skutočnú škodu, ktorá je krytá poistením; tým je zároveň vylúčené, aby sa žalobca voči žalovanej dovoľával neplnenia povinností ako poisťovateľa v zmysle zmluvných dojednaní odkazom na zmluvné podmienky iného poistného vzťahu (havarijného poistenia zamestnávateľa), ktorého sám nie je účastníkom.

24. Nedôvodnou tak bola nosná argumentácia žalobcu v spore, ktorú si v celom rozsahu osvojil súd prvej inštancie, že odpočítanie amortizácie (opotrebenia veci) od poistného plnenia žalobcovi je v rozpore s poistnou zmluvou, ako aj Občianskym zákonníkom a Zákonníkom práce, pretože v zmysle Článku 7 ods. 6 VPP je amortizácia jedným z vopred explicitne určených faktorov, na ktorý poisťovateľ prihliada pri určení výšky škody na veci a teda jej uplatnenie žalovanou pri likvidovaní poistnej udalosti zo zodpovednosti za škodu spôsobenú zamestnávateľovi pri výkone povolania, bolo súlade s obsahom zmluvných dojednaní účastníkov poistnej zmluvy, ktorými sú navzájom viazaní.

25. A pretože z nesporných skutkových tvrdení strán ďalej vyplynulo, že náklady na opravu poškodeného motorového vozidla, teda skutočná škoda poškodenej veci v zmysle § 188 Zákonníka práce, v dôsledku poistnej udalosti bola vo výške 1.386,61 eura a amortizácia bola vo výške 166,83 eura, pričom žalovaná titulom plnenia z havarijného poistenia vyplatila zamestnávateľovi žalobcu 886,61 eura, potom žalovaná v súlade s poistnou zmluvou v zmysle Článku 7 ods. 6, Článku 8 ods. 1 VPP (spoluúčasť žalobcu ako zamestnanca vo výške 10 %, 1.386,61 eura - 166,83 eura - 886,61 eura = 333,17 eura, t.j. 33,32 eura) ako poisťovateľ z titulu poistnej udalosti č. 1520037592 správne plnila žalobcovi v zmysle poistnej zmluvy v sume 299,85 eura.

26. Na uvedenom základe, po zhodnotení vecnej a právnej argumentácie žalovanej v odvolaní a s poukazom na právnu argumentáciu odvolacieho súdu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil a žalobu zamietol; vychádzajúc pritom v celom rozsahu zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým je viazaný (§ 383 C.s.p.) a ktorý po právnej stránke posúdil inak a preto nemusel opakovať, príp. dopĺňať dokazovanie.

27. O nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania, nakoľko mala vo veci plný úspech.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).